

Sidst var det sociale topmøde her i København med til at understrege kvindens centrale rolle i den sociale udvikling i samfundet og nødvendigheden af kvinders deltagelse, hvis der skal skabes en langsigtet og bæredygtig udvikling.

Men det vil være vigtigt at få fjernet den udhuling af kvindernes ret til udvikling, som desværre sneg sig ind i slutdokumentet i slutfasen af topmødet, således at kvinders rettigheder skal udmøntes under forbehold af landenes religiøse og filosofiske tradition.

Problemerne med befolkningstilvæksten f.eks. løses heller ikke uden store uddannelses- og oplysningsmæssige fremskridt for kvinderne i de berørte lande. Faktisk er kvindernes muligheder for videreudvikling en af de helt afgørende forudsætninger for, at den store befolknings-tilvækst, vi oplever i visse dele af verden, kan dæmpes.

Uden at fremdrage enkeltlande må man sige, at det står ualmindelig sløjt til med overholdelse af selv fundamentale menneskerettigheder for kvinder i en lang række lande og kulturer. Derfor er det i sig selv også en vigtig ting at fastholde de underskrivende lande på de allerede vedtagne principper.

Det er også naturligt at tage hensyn hertil i forbindelse med Danmarks meget omfattende udviklingsbistand og i større omfang at søge at fremme en naturlig og afbalanceret udvikling gennem disse hjælpeprogrammer.

Det er en lang og nødvendig proces, hvis vi vil være med til at stabilisere verden. Det er mange områder, der skal sættes ind på, og de er meget forskellige fra land til land. Grundlæggende er det et spørgsmål om at sætte en udvikling i gang i disse lande mod en erkendelse af, at kvinder og mænd har et fælles ansvar for dagligdagen og for at løse problemerne i samfundet, således at man naturligt bevæger sig mod en stadig større gensidig respekt kønnene imellem.

Det er vigtigt, at der tages udgangspunkt i de enkelte landes kultur og historiske baggrund i denne proces, da det er helt afgørende for succesen af indsatsen. Det er ikke vore normer, der kritikløst skal overføres.

I visse lande har man følelsen af at respekten for kvinden på det nærmeste slet ikke eksisterer. Her er det fundamentale menneskerettigheder, der skal i fokus, og vold, der skal bekæmpes.

Problematikken med hensyn til omskæring af kvinder primært i de afrikanske lande er også

en meget alvorlig sag, som der bør tages kontant fat på, også selv om det visse steder er et følsomt emne. Millioner af pigebørn omskæres hvert år, uden at de respektive regeringer griber effektivt ind. Det er uhyggeligt, og det bør inddrages ved en konference som den i Beijing.

Andre steder i verden er lige adgang til uddannelse og sundhed et af de vigtigste delmål, som skal have prioritet. Yderligere kan nævnes områder som større inddragelse af kvinden i beslutningsprocesserne, magt og ansvar, kvindernes juridiske rettigheder og økonomiske selvbestemmelse som centrale områder for Beijingkonferencen at tage fat på, og overordnet er der overalt brug for store mængder oplysning.

Der er meget store problemer og udfordringer at tage op ikke mindst i den tredje verden og jo også i værtslandet selv, hvor selvfølgelig menneskerettigheder trædes under fode. På den baggrund kan man undre sig over, hvorfor FN har lagt konferencen netop dér.

I Det Konservative Folkeparti lægger vi vægt på, at der bliver tale om operative og forpligtende formuleringer, så konferencen ikke ender som en masse velmenende ord, men således at der peges på konkrete fremskridt, som også kan gennemføres.

Og vi kan støtte dagsordensforslaget.

Anni Svanholt (SF):

Kvinder udgør den halve verden, men kvinder har desværre ikke den halve indflydelse på verdens udvikling. Globalt og generelt set har kvinderne opnået en række resultater i kampen for deres rettigheder, siden FN startede kvindeåret med den første internationale kvindekonference i Mexico i 1975.

Men kvinderne er stadig nødt til at arbejde hårdt for en sikring af deres rettigheder og til at slå for en stærk placering i de internationale dokumenter. Ja, selv hårdt tilkæmpede placeringer og rettigheder antastes jo gang på gang og skal erobres igen.

Vi oplever desværre også i disse år en stærk kvindeundertrykkelse og også stærke overgreb over for kvinder - og tortur. Der er faktisk også tale om stærke tilbageskridt for kvinderne i disse år.

I 1985 blev der afholdt kvindekonference i Nairobi. Der blev i enighed vedtaget en række vigtige dokumenter, de såkaldte fremadrettede strategier, og en aktionsplan for at bedre kvinders vilkår. Strategipapiret påpegede, at en stor